

[Finansministeren.]

Det ærede medlem spurgte mig, om jeg havde givet tilsagn overfor rederne om, at ydelsen skulle være en eengangsydelse, at der kun skulle ydes 15 mill. kr. denne ene gang. Jeg har ikke givet noget sådant tilsagn, hvilket også rederierne repræsentanter overfor mig nylig har erkendt under en forhandling, jeg havde med dem. Jeg har derimod givet tilsagn om, at den ydelse, de gav i fjor, skulle kunne fradrages i deres skattepligtige indtægt, og dette tilsagn er også blevet overholdt. Noget andet er, at jeg naturligvis mener, at der skal ganske særlige omstændigheder til at begrunde, at man griber så meget ind i erhvervenes og andre samfundsgruppers indtægtsforhold, som man har gjort i det sidste par år. Det er jo da også ekstraordinært, at noget sådant sker.

Endelig spurgte det ærede medlem, om 20 mill. kr. kunne betragtes som en afvikling af 15 mill. kr. Jeg kender ikke nogen lov, hvorefter der skal være noget bestemt forhold i størrelsen mellem en sags begyndelse og dens afvikling, men når jeg har brugt det udtryk, jeg har brugt ved fremsættelsen, er det, fordi rederierne bidrag til prisstabiliseringen i anledning af de af Koreakrigen forårsagede prisstigninger begyndte med de 15 mill. kr. i fjor. Det er regeringens opfattelse, at rederierne bidrag til dette formål bør afsluttes og afvikles med de 20 mill. kr. i år. Det er forklaringen på det, der udtales i fremsættelsestalen.

Det ærede medlem fremsatte dernæst en række vidtsvævende bemærkninger om, hvad disse penge kunne have været investeret i, hvis de var blevet hos rederierne, hvad det kunne have betydet for beskæftigelsen o. s. v. Jeg skal ikke gå ind på dette, men kun sige, at jeg ville have taget min hat af for det ærede medlem, hvis han i konsekvens af disse bemærkninger havde haft mod til at stemme imod de prissænkende foranstaltninger, som rederne penge er blevet brugt til. Jeg har ikke bemærket, at det ærede medlem har haft dette mod, og derfor vurderer jeg ikke hans store ord højere ved denne lejlighed end ved andre lejligheder.

Jeg skal til det ærede medlem hr. Aksel Larsen kun sige vedrørende de 40—50 mill. kr., der blev nævnt i februar 1951, og alt, hvad der blev nævnt i forbindelse med en videregående antiinflationpolitik, der også indebar den konsekvens, at lønmodtagerne skulle give afkald på et anseligt beløb i dyrtidstillæg, at da dette ikke lod sig gennemføre, måtte regeringen tage hele antiinflationspolitikproblemet op på et mere be-

skedent grundlag, og det var derfor, vi kom til andre tal end de oprindelige.

Jeg anbefaler lovforslaget til gennemførelse.

Bertel Dahlggaard: Det er en enkelt bemærkning af det ærede medlem hr. Viggo Starcke, jeg gerne vil føje et par ord til.

Det ærede medlem gav udtryk for, at han ikke kunne tiltræde et forslag som dette, fordi han ikke ville beskætte dygtighed, arbejdsomhed og flid. Nu vil jeg gerne spørge: Mener det ærede medlem og mener andre her i tinget, at skibsfartens mænd udviste så meget større dygtighed i 1951 og 1952 end i 1949 og 1950? Jeg vil tro, at de udviste dygtighed i begge perioder, men i 1950, på samme tidspunkt af året som nu, var fragtratetallet 95, i dag er det 187. Hvad er årsagen hertil? Det er Koreakrigen, det er oprustningen, det er ulykker for menneskeheden, som rammer andre befolkningslag. Overfor ulykker, som giver guld til en og fattigdom til en anden, er det samfundets ret og pligt at virke regulerende og udjævrende, og det er de, der spinder guld, til syvende og sidst selv interesseret i, for hvis det ikke sker, vil de på anden måde få at føle, at befolkningen ikke vil finde sig i så megen uret.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke foregiver i almindelighed at ville bekæmpe monopoler; men der gives ikke i verden og i det økonomiske liv et større monopol end det, der skabes i kraft af varemangel på det ene eller det andet område. Her er det, det ærede medlem hr. Viggo Starcke krigstiden igennem har proklameret frit slag. Det er derigennem, det ærede medlem på disse områder har gjort det gamle retskafne retsforbund til et reaktionært parti.

Det gør mig ondt, at det ærede medlem hr. Hans Pinstrup virkelig i dag vil gå ind i en argumentation af den art, at han vil hævde, at ekstraordinære tilstande, der indtræder af ydre eller indre grunde, skal enhver befolkningsgruppe have lov til at udnytte. Sådan er den danske bondestand ikke. Det er jo den rene sociale formørkelse. Det er den første verdenskrigstids løssluppenhed, de frie kræfters frie spil, der pludselig rumsterer midt iblandt os i dag. Heldigvis vil i hvert tilfælde den nuværende højtærede finansminister sikkert aldrig lytte til sådanne ord.

(Kort bemærkning).

Hans Pinstrup: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlggaard vil sikkert forstå den store forskel, der er på stillingen i år og sidste år. Sidste år prøvede regeringen på at skabe en